

RADU GORJ

ŞAPTE TAINE

TÂRGU-JIU 2018

Autor:

Radu Gorj

Corectura:

Eva Bistreanu

Design:

Andrei Braia

Tehnoredactări inițiale:

Aurel Antonie, scriitor

Klaudia Bălan, student

Andreea Cioboiu, economist

Ana Isabela Smeu, profesor

Supliment literar al revistei **MAGAZIN CRITIC**, nr. 58 (4), iulie 2018.

ISSN 2360 – 3321 / ISSN–L 1842 – 8541.

Ediție îngrijită de preot profesor Ionel Cioabă,

Federația EURO EDUCATION,

Asociația PARADIGME EDUCAȚIONALE.

Șapte Taine

Șapte Taine are Cerul,
oglundite pe Pământ;
șapte scumpe nestemate,
Zestrea Duhului Său Sfânt!

Șapte zile, săptămâna;
culori, șapte-n curcubeu;
șapte note muzicale;
Șapte Duhuri, Dumnezeu!

Șapte ochi și șapte coarne
are Mielul Domnului;
în a șaptea zi, căzut-a,
zidul Ierihonului;

șapte candel, Menorah,
sfeșnicul din Templu, sfânt;
șapte îngeri cu potire;
trâmbițe, șapte, sunând;

Șapte Peceți rupe Mielul
–Cel în veci biruitor,
de pe Cartea ce decide
Timpul Ultim viitor!

Șapte Ultime Cuvinte
– urgisit și părăsit –
Domnul Nostru, sus pe Cruce,
către Tatăl a rostit!

Șapte, strălucind de-a pururi,
din cristal și aur greu,
sunt Palatele Luminii,
tăinuind pe Dumnezeu!

* * *

**Dar iată Cele Șapte Taine,
mărgele prinse 'ntr-un colier;
de le-om purta la sân, cinsti-vom,
Voința Tatălui din Cer!...**

**SFÂNTUL BOTEZ, ÎNTÂIA TAINĂ;
cum oare, altfel, s-ar putea?
Fără aceasta, celelalte,
nu văd ce preț ar mai avea!...**

**„Adevărat îți spun că, dacă
un om nu se va naște din nou,
nu va putea nicicum să vadă,
Împărăția Lui Dumnezeu.”**

**„De nu se va naște cineva
din apă și din Duh acum,
în Împărăția Cerului,
nu va putea intra nicicum.”;**

**despre Botez, vorbit-a Domnul,
lui Nicodim cel credincios;
Botezul, e „contract cu Viața”,
e Ușa Casei Lui Hristos!**

**Cum în afara Casei Sale
e tare frig și-ntunecat;
nu i-aș dori nicicui să afle,
cum e să mori nebotezat!**

**Fără Botez nu-i mântuire
și nici Credință pe Pământ;
fără Hristos, nădejdea lumii
e fum împrăștiat de vânt!**

**Prin limpezimea Sfintei Ape,
de vechi păcat am fost spălați
și-am fost, sub slava Crucii Sfinte,
pentru vecie creștinați.**

**Cum inspirat ne spune Pavel:
„Un Domn, Un Crez și Un Botez!”;
fără Botez, ne-ar fi trăirea,
o nucă seacă-fără miez!**

**Când din Iubire și Credință
întru Hristos ne-am botezat,
prin Sfântul Duh și Sfânta Apă,
cu Viața, ne-am și îmbrăcat!**

**Dacă așa vorbit-a Domnul:
„Lumea cu totul e a Mea!”,
pentru-a ne boteza copii
„din start”, de ce-am întârzia?...**

**Deci din Iubire și Credință
eu vreau să-mi știu copilul pus,
din prima clipă, fără teamă,
în Palma Domnului Iisus!**

**Scăldându-ne în Apa Vieții,
Un Glas din Cer, în gând,ne-a spus:
– Spălat este păcatul vostru,
prin lacrimile Lui Iisus;**

**Un Porumbel senin, albastru,
din Mâna Tatălui plecat,
în Numele Treimii Sfinte,
cu Harul Său ne-a mângâiat!**

**Dar pentru-a neamului Credință,
prin foc și sângele vărsat,
un alt Botez, înalt și nobil,
o, câți străbuni și-au asumat...**

**Creștin să fie dar, cel care
– momit, mințit sau cumpărat –
credința veche stămoșească
– Primul Botez și-a lepădat?**

**TAINA MIRUNGERII, urmează,
AL DOILEA MARE LEGĂMÂNT;
e consfințirea și-ntărirea
Darurilor Duhului Sfânt!**

**„Eu vă trimit făgăduința
Părintelui Meu peste voi;
ascunși în cetate-așteptați
până ce cu Putere de Sus
cu toții veți fi îmbrăcați.”**

**„Voi Ungere-aveți de la Sfântul
și astfel pe toate le știți;
Ungerea pe care-ați primit-o
de la El rămâne în voi
și n-aveți nicicând trebuință,
ca altul să vă-nvețe pe voi.... ”**

**MIRUNGHERA, Pecetea Sfântă
pe trupul celui botezat;
Semnul Divin, ciudat și tainic,
din veac profeților lăsat;**

**prin strălucirea-i aurie,
înmiresmatul Mare Mir,
e-ntruchiparea nemuririi,
și-al Îndumnezeirii gir!**

**Pe fruntea veșniciei noastre
o stea va străluci voios,
arvună sfântă din Lumină,
ca tu să fii un mic Hristos!**

**A TREIA TAINĂ-i POCĂINȚA,
regretul, SPOVEDANIA;
durerea lacrimilor tale,
dezvăluie credința ta;**

**mărturisirea integrală
a relelor ce-ai săvârșit,
cu-ncredere, cu umilință,
celui ce e-mputernicit;**

**iertarea ta și dezlegarea
de lanțul păcatului greu;
reșezarea prin căință,
sub Har, de Către Dumnezeu!**

**„Tatăl a dat Fiului toată judecata”.
„Amin grăiesc vouă:
Oricâte veți lega pe Pământ
legate vor fi și în Cer;
Orice veți dezlega pe Pământ,
dezlegat va fi și în Cer.”**

**Căci Tatăl Vieții, nu pieirea
păcătuitului o vrea;
ci să se-ntoarcă spre Lumină
și-o viață nouă îi va da!**

**Cum, fiului întors acasă,
dintre străini rătăcitor,
tatăl i-a dat haina cea bună
și-n dar inel strălucitor;**

**primi-vei, de te vei întoarce,
„că mort a fost și-a înviat”,
Cununa mântuirii tale,
„pierdut a fost, dar s-a aflat”.**

**Înfrânge-ți inima, alungă-ți
rușinea sau mândria ta;
haina păcatului, murdară,
arunco-n foc, spre-a te salva!**

**Deci, dac-ai hotărât de-acuma
calea curată a urma,
să nu te joci cu cele sfinte,
ci crede-n ascultarea ta...**

**Respectă ce ne-a spus Cuvântul
Ce dat-a Fiului Său Sfânt,
Puterea toată, Judecata;
în Ceruri ca și pe Pământ!**

**A PATRA TAINĂ-i Cea mai mare;
ÎMPĂRTĂȘIREA CU HRISTOS–
cu Însuși Sângele și Trupu-I
prea-ndurător și glorios!**

**Când Sfântul Duh, la invocarea
părintelui liturghier,
preface Pâinea ca și Vinul
în Trupul Domnului din Cer;**

**e-o prelungire a-Ntrupării
–prin Sfântul Duh cu Harul Său–
ce ni-L oferă-n dar pe Domnul
de două mii de ani, mereu!**

**E Trupu-I Sfânt și azi și mâine
și Sângele-I, în orice zi;
Cel Ce se frânge și se varsă
spre-a ne salva în veșnicii!**

**În Seara Cinei Cea de Taină
picioarele ni le-a clătit,
ne-a-mpărtășit cu Vin și Pâine,
și cu durere ne-a vorbit:
„Luați, mâncați, e Trupul Meu
Care se frânge pentru voi
și beți dintru Acesta toți,
Acesta e Sângele Meu,
Sângele Legii Celei Noi,**

**Care se varsă pentru mulți
spre iertarea păcatelor.”
„Faceți la fel spre Pomenirea Mea”;
așa a fost lăsarea Tainei;
dar ne-a mai spus încă, ceva:
„De nu veți mânca Trupul Meu
și nu veți bea Sângele Meu,
cu nici un chip nu veți intra
în Împărăția Lui Dumnezeu!”**

**Dar nu oricum și nu oricine,
se poate-așa împărtăși
cu Jertfa Domnului curată
și fără a se spovedi;**

**numai în chip curat și sincer,
evlavios și cuvios,
smerit și pocăit de rele,
te poți atinge de Hristos!**

**Dar în beții, certuri, ucideri;
furând, curvind, vrăjitorind;
cum poți simți savoarea Vieții,
tu, îngropat de viu fiind?...**

**Să nu te-atingi de Pâinea Vieții,
murdar de-al lumii hâd păcat,
că-ți vei mânca osânda singur,
jignind Preasfântu-i Trup curat;**

**purificat prin Pocăință,
prin focul Spovedaniei,
poți consuma fără de teamă
Jertfa Împărtășaniei!**

**Acesta-i leacul nemuririi
și Hrana Cea mai de folos;
mânca-voi Sfântul Trup și bea-voi
curatul Sânge-al Lui Hristos;**

**vreau să trăiesc cu El în mine,
veșnic în El vreau să trăiesc,
împărtășindu-mă cu Trupu-I
și Sângele-I Dumnezeiesc!**

**A CINCEA TAINĂ-I PREOȚIA,
HIROTONIA; Har Ceresc,
transmis din veac, prin generații,
pentru tot neamul preoțesc.**

**„Cum M-a trimis pe Mine Tatăl,
la fel, Eu vă trimit pe voi;
luați Duh Sfânt; căror păcatul
îl veți ierta, va fi iertat
și-al celor ce îl veți ține,
ținut va fi, nedezlegat.”**

**Așa grăit-a, Cel Ce singur
cu moartea pre Moarte-a călcat
în Ziua Învierii Sale,
dar ne-a mai spus ceva odat’:**

**„Cel ce pe voi vă ascultă,
pe Mine M-ascultă acel;
și cel ce de voi se lipsește,
de Mine se leapădă el!”**

**E Taina grea a preoției;
Cuvântul Cel mai de presus;
Puterea dată prin Apostoli
și garantată de Iisus!...**

**În cadrul Liturghiei Sfinte,
arhiereul în Altar,
invocă Sfântul Duh s-aducă
bogatul Preoției Har;**

**îngenuncheat la Sfânta Masă
din al bisericii Altar,
diaconul smerit ascultă,
ruga „Dumnezeiescul Har!”;**

**iar când se-nalță rugăciunea,
cu dulce glas, blând și ușor,
se cântă „Doamne miluiește!”
de toți ceilalți părinți, în cor.**

**Prin palmele spre Cer-nălțate,
la ruga episcopului,
Dumnezeiescul Har coboară,
spre uzul aspirantului;**

**astfel, împărtășit cu Duhul,
episcopul arhieru,
își pune mâinile-amândouă
asupra creștetului său;**

**în fața ușilor de aur,
îi dă veșmânt de preot, nou;
cu toți proclamă „Vrednic este!”,
înalt și întreit ecou!**

**De-acum, cu orice preț, el fie,
– căci el și-ales-a drumul lui –
ca Preotul Mărit din Ceruri,
întruchiparea Harului!**

**Fără Puterea ce li-i dată,
de a conduce, de-a sfinți,
de-a propovădui Cuvântul
și-n Liturghie de-a sluji,**

**cum s-ar înfăptui Lucrarea
Preaînțelept Cuvântului?...
Biserica fără de preoți,
ar fi doar casa vântului!**

**Prin mâna lor, Sfintele Taine,
în lumea asta se-mplinesc;
iar Sfântul Duh în Taină vine,
numai la glasul preoțesc!**

**Un preot e dator să fie,
cinstit, smerit, milos, curat,
bun gospodar, sfințit de Harul
neprețuit ce i s-a dat**

**și să-și asume renunțarea;
smerenia-i mărirea sa;
nu bani, nu laude, nici carne;
averea-i milostenia!**

**El trebuie să-nvigă Lumea
– soldat sub Crucea Lui Hristos –
zdrobindu-și inima lumească;
nu pânțec burduhănos!**

**Deci nu oricum și nu oricine
se poate-așa hirotoni;
ci numai cel ales prin firea-i
și dedicat spre a sluji;**

**Nu orișicine e capabil
cu demnitate a purta
– sfințindu-se mereu pe sine –
haina hirotoniei grea.**

**Dar, preotul e om și poate,
fără-ndoială, a greși...
Un preot bun, mereu e-n luptă
cu răul, spre-a se izbăvi!**

**Cum a-ncercat, și nu o dată,
pe Cel Mai Mare-a-L ispiti ;
o, cât se bucură Satana,
de-un preot slab a se sluji!...**

**Al cărui chip el oglindește
– bețiv, scandalagiu, curvar,
orgolios, murdar sau lacom –
în fața Sfântului Altar?**

**Al cui e „preotul” acela,
plin de murdarele-i dorinți;
jertfa lui Cain cea neprimită,
vicleană Iudă pe arginți?**

**Amar de preotul prin care
răul în lume s-a făcut
disprețuind a sa menire;
mai bine nu s-ar fi născut!**

**Ca Abiram, Datan și Core,
plăti-va scump, de-a cutezat
să stea la Masa Preoției
în chip nedemn sau nechemat...**

**Nu-i de glumit cu Adevărul,
căci Duhul Său nu va răbda,
chiar de-ai purta două coroane,
necinstea și batjocura!**

**A ȘASEA TAINĂ-I CUNUNIA
sau NUNTA, altfel spus cumva;
a Dragostei ciudată Taină,
albastra Providenței Stea;**

**e Taina Dragostei curate,
Taina unirii dintre soți;
făcând un singur trup din două,
unite prin ai Vieții Sorți!**

**Cum porumbelul se-nsoțește
pe viață cu mireasa lui
și omul e dator să-și ducă,
prin Nuntă, Crucea dorului!**

**Așa grăita Demiurgul
și-așa a fost de-atunci lăsat,
că „Nu e bine să trăiască,
omul, pe lume-nsingurat!”.**

**Deci, Tatăl Cerului și-al Lumii,
văzându-l singur pe bărbat,
un paradis, printr-o femeie,
din coasta lui i-a întrupat!**

**Pentru plăcere, procreare,
– căci altfel lumea s-ar sfârși –
și pentru într-ajutorare,
unul pe altu-al sprijini;**

**cei doi, ca unul de atuncea,
prin dragoste și prin copii,
se vor lipi unul de altul
și-un singur trup vor deveni!**

**Iar cum e-o treaptă mare-n viață
și spre desăvârșire dar;
„corsetul cununiei”, este
un test de anduranță, chiar!**

**„Creșteți și stăpâniți Pământul;
nu vă lăsați duși în păcat,
ca nebunia să dezlege
cumva, ce Domnul a legat!”**

**Nu-ntâmplător, tot la o nuntă,
Iisus cu Harul Său Divin
a săvârșit Prima-I Minune,
când preschimbata apa-n vin!**

**La fel cu noi, din viața noastră,
prin Cununie a făcut,
ca ce era sfârșit, să fie
un nesfârșit nou început!**

**Dar, iată, vânturile soartei,
adesea împotriva bat;
Tatăl ispitei ne încearcă,
fie femeie ori bărbat...**

**Două izvoare-adapă Răul,
de care-i veșnic însetat;
sunt Nebunia și Prostia,
ce-atâtea vieți au ruinat!**

**Pentru beții, curvii, orgolii,
averi, hazard... cenușă-n vânt
– iluzii dăinuind o clipă;
trădat-am Adevărul Sfânt!**

**Încrederea și-mpărtășirea
sunt al Iubirii Drum sortit;
prin învrăjbire și scindare,
Satan suspină fericit!**

**Plata păcatului e moartea
și ce e drept așa va fi;
dar, Tatăl Vieții Își dorește,
să-I fie vii, ai Săi copii;**

**Întoarece-te, deci, din greșeală,
fie și de-ai păcătuit;
prin lacrima de pocăință
vei fi din nou sub Har primit!**

**„Puneți-Mă la încercare
și vom vedea, apoi, ce-o fi”;
Credința cere ascultare,
dar nu vă va dezamăgi!**

**Cheia salvării e Răbdarea;
Răbdarea fie jertfa ta
și-a Cununiei tale „barcă”,
în „valuri” nu va eșua!**

**Prin Rugăciune și Răbdare
la ce nu-i drept vei renunța,
ca nimeni altul să nu plângă;
chiar și zdrobindu-ți inima...**

**Adu-ți aminte clipa sfântă
și fericirea de nespus
când v-ați unit în tinerețe,
avându-L Martor pe Iisus!**

**În ceasul neputinței tale,
prin soțul tău sau prin copii,
Soarele Sfânt al Cununiei,
Iubirea, te va-ncălzi!**

**Aceasta-i Taina Cununiei;
un lanț legând prin veșnicii,
pe toți cei scriși în Cartea Vieții,
cei care-au fost, ce sunt și-or fi!**

**A ȘAPTEA TAINĂ-i SFÂNTUL MASLU;
e rugăciunea, ungera
celor bolnavi de către șapte
preoți, în Zi de Miercurea!**

**Căci într-o Miercurea, Maria,
sora lui Lazăr, a vărsat,
pe capul Domnului Iubirii,
un vas cu mir de nard curat;**

**pe muntele Carmel, Ilie,
de șapte ori rugatu-sa,
până când Domnul a dat ploaie
stingând Pedeapsa – seceta;**

**Profetul Elisei, asemeni,
peste-un copil mort, s-a culcat
de șapte ori în rugăciune,
până când Domnul l-a-nviat!**

**Aceasta e Puterea dată
de către Cer preoților;
să poată-aduce vindecarea
și pacea suferinzilor;**

**Prin ruga lor și miruirea
cu undelemnul cel sfințit,
ce doctorul nu poate, face
Harul Ceresc blagoslovit!**

**Iată Cuvântul Sfânt ce spune,
și Asta-i Taina Maslului
–Divina Taină a Speranței,
lăsată suferindului:**

**„Celor ce cred în al Meu Nume,
aceste semne vor urma;
vor scoate demoni, iar bolnavii,
cu mâinile-i vor vindeca.”**

**...Acestea-s deci, Marile Taine,
stânci așezate riguros
la temelia Sfintei Case
nebiruită-a Lui Hristos!**

Maria din Magdala

**Erai o fragedă fecioară,
o floare albă de cireș,
când ai iubit întâia oară;
iubire pură, fără greș!**

**C-ai mai iubit apoi, se știe,
dar sufletul ți-era curat
și dac-ai fericit o mie,
tu n-ai crezut că-i vre-un păcat!**

**O sumă de haini – ce astfel,
trăind, s-au înălțat la Rai –
voiau doar trupul tău fierbinte;
dar tu un suflet bun doreai...**

**Mlădie, grațioasă ciută,
cu ochii blânzi – întunecați,
fără-ncetare hărțuită
de prea mulți câini înfomețați;**

**visai blândețe și iubire,
o vorbă bună căutai,
un zâmbet sincer, ocrotire,
în care încă mai sperai...**

**Dar cum erai așa de mândră
– ca o zeiță-ntre pigmei –
ai fost de cei urâți, urâtă,
că n-ajungeau la nurii tăi!**

**Și într-o dimineață-n Templul
plin de bărbați și de femei,
la judecată-ai fost târâtă
de cărturari și farisei!**

**Șezând în mijloc, Domnul Păcii,
poporului îi lămurea
Taina Iubirii și a Dreptății,
când te-au adus în fața Sa:**

**„Învățătorule, aceasta,
prinsă a fost când preacurvea;
Legea lui Moise cere moartea-i...
Spune-ne, dar, părerea Ta? ”**

**Spuneau acestea, ispitindu-L,
doar ca să-L poată-nvinui
știindu-L milostiv din fire;
că Legea va nesocoti.**

**Atunci, El, S-a plecat să scrie
în colb, cu degetul, ceva;
dar ei, porniți spre a ucide,
nu încetau a-L întreba.**

**S-a ridicat din nou, privindu-i
și le-a răspuns, căci îi știa:
„Cine din voi fără păcat e,
primul să dea cu piatra-n ea! ”**

**și fără-a-i mai băga în seamă,
după ce iar S-a aplecat,
continuă în colb să scrie
al fiecăruia păcat...**

**Ei, când au auzit aceasta,
muștrați de cuget s-au simțit
ieșind pe rând cu toți afară;
până și cel mai înrăit.**

**...Ce minunat lucrează Domnul;
n-au izbutit ce și-au propus;
ei nu te-au condamnat la moarte,
ci la Iubire te-au adus!**

**Când au rămas în mijloc singuri,
Cel Drept, spre ea S-a ridicat:
„Femeie, unde-ți sunt pârâșii;
cum, nimeni nu te-a condamnat?”**

**Cu greu șoptit-ai: „Nimeni, Doamne!”...
„Nici Eu nu te voi osândi!”,
ți-a zis cu milă și durere;
„Du-te, nu mai păcătui!”.**

**...Dar n-a mai vrut de-atunci să plece
și pentru ce s-ar mai fi dus,
când a găsit pe veci Iubirea;
Pe Domnul vieții ei, Iisus!**

Seara de ajun

În seara asta, ciută mică,
bunul ți-aduce negreșit,
un pui de brad, tăcut și singur,
cu-argint din Lună poleit!

El a crescut într-o poiană
în care iele dănțuind
l-au retezat din rădăcină
cu o secure de argint...

L-om pune Domn în casa noastră,
veșmânt de Rege va primi;
beteală de argint și stele,
timid pe ram îi vor sclipi!

Prin cetina înmiresmată,
sub ochii plini de întrebări,
luci-vor nucile-aurite
și licurici de lumânări;

și globuri colorate, multe,
un curcubeu sub albe zări;
și-o Stea în vârful-i, argintie,
să strălucească-n depărtări!

El, așezat lângă fereastra
cu mere, pere și gutui,
ne va păzi în lunga noapte
cu pacea și iubirea lui!

Un înger palid și sihastru,
privea străin, c-un ochi stingher,
culcat pe-o aripă subțire,
visând la patul lui din cer...

**Sub plapuma din fulgi de stele,
bătrâna lume ațipea
și-n liniștea de începuturi
un câine-ncovrigit scâncea;**

**departe, slab, ca o uitare,
așa de dulce, clar, prelung,
un clopot de argint suspină,
spre stelele ce cad și plâng;**

**că vin colindătorii nopții
cerșind, „Ne dați, ori nu ne dați?”,
să bage-n traista lor arginții
din veac olarului lăsați!...**

**Mă uit pe geam, nici-o mișcare;
nici râsete, nici voci, nici cânt;
ciudate-s toate-n seara asta,
vibrează coarda unui gând...**

**Lumina tremură tăcută,
ca roua-n vârful unui spin;
sunt mere și colaci pe masă
și un pahar cu roșu vin;**

**e liniște ca-ntr-o oglindă,
ca-ntr-o bășică de săpun;
dar pace nu-i, deși nu-i nimeni;
doar visul unei seri de Ajun...**

SCÂNTEIOARE

- * **Cum sunt fiu de Dumnezeu,
dacă nu-i nimic al meu?...
Viață, frumusețe, har,
toate mi s-au dat în dar;
dar de-am acceptat așa,
totuși VOIA e a mea!**

- * **Nimic să nu privești cu ură
căci toate au un rost al lor;
un timp, un loc și o măsură;
ni-s Crucea Încercărilor!**

- * **Spune-mi cu cine te aduni
și o să-ți spun ce o s-aduni!**

- * **Cupa, este poezia;
vinul însă, e ideea!**

- * **Credință fără ascultare
– alergător fără picioare!**

- * **Postul și-închinarea,
fie-ne ASCULTAREA!**

- * **Și oile vor libertate;
cât lupul încă-i departe...**

- * **Dreptatea, poate să ne doară;
dar nedreptatea ne omoară!**

- * **E!
E, tot ce cred într-un cuvânt;
E, cel mai simplu legământ;
E scris că E și E că E,
LUMINĂ, VIAȚĂ, DRAGOSTE!**

De același autor, Colecția „**Curcubeul**” cuprinde broșurile:

1. TREPTELE IUBIRII
2. CALEA DREAPTĂ
3. ZECE LEGI
4. TREZEȘTE-TE
5. ȘAPTE TAINE
6. UNDE-I
7. ÎNTÂIA ZI

Toate poemele din colecția „**CURCUBEUL**” fac parte din volumul de versuri „**E!**”

Supliment literar al revistei **MAGAZIN CRITIC**, nr. 58 (4), iulie 2018.

ISSN 2360 – 3321 / ISSN–L 1842 – 8541.

Ediție îngrijită de profesor Cioabă Ionel